

РЕШЕНИЕ

№ 7441

гр. София, 06.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 01.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **7685** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Юсра Д., гражданка на С., родена на 05. 01. 1975 г., със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет. 2, оф. 224, чрез адв. Р., срещу отказ за издаване на виза от 29. 07. 2022 г. по заявление ВЕУ22000284V от 21. 03. 2022 г. за виза вид „Д“ за Република България на И. И. – З. в Посолството на Република България в Б. - Л..

В жалбата се излагат съображения, за нарушение на материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Сочи, че е нарушено правото ѝ на зачитане на личния и семейния живот. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ.

Ответникът - З. в Посолството на Република България в Б. - Л., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 21. 03. 2022 г. жалбоподателката Юсра Д., гражданка на С., родена на 05. 01. 1975 г., е подала искане в Посолството на РБ в Б. - Л., за получаване на виза вид „D“ за дългосрочно пребиваване в Република България.

На 29. 07. 2022 г. Юсра Д. е получила отказ за издаване на виза /стр. 6/, по образец, като в основанието за отказа е посочено– чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ и е изписан текста

на законовата норма – представил и документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни.

С жалба от 10. 08. 2022 г. на АССГ, жалбоподателката е оспорила отказа за издаване на виза пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването и жалбата е процесуално допустима. В тази връзка съдът намира, че жалбата е допустима съобразно чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ, тъй като изрично в жалбата и в допълнителна молба от 11. 10. 2022 г. се сочи, че жалбоподателката е лишена от възможността да бъде със семейството си и е нарушено правото на личен живот, като правото на зачитане на личния и семеен живот е едно от правата гарантирано от Европейската конвенция за правата на човека. Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Жалбоподателката Юсра Д., гражданка на С., родена на 05. 01. 1975 г., е съпруга на Х. А. А., роден на 15. 05. 1972 г., гражданин на С., на когото с Решение № 2762 / 30. 08. 2021 г. на зам. председателя на ДАБ, е предоставен хуманитарен статут.

С Решение № 800 / 21. 01. 2022 г. на зам. председателя на ДАБ е разрешено на Х. А. А. да се събере на територията на Република България със своята съпруга Юсра Д. А., ненавършилите пълнолетие деца, както и с пълнолетния си син.

Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България, поради което следва и че същите са компетентни да откажат издаването на виза.

Видно е, че отказа за издаване на виза е издаден от З. И. И., определен да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, съгласно Заповед № 35 / 15. 09. 2020 г. /стр. 24/ на посланика на Република България в Б., поради което съдът намира, че отказа е издаден от компетентен орган.

Основанията за отказ за издаването на виза, са регламентирани в чл. 10 от ЗЧРБ и чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, като съгласно последната норма, не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанието за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност, и се удостоверява датата на връчване (изпращане) на заинтересуваното лице.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ (която норма е посочена, като основание за отказ), отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни.

В същото време, не става ясно какви са мотивите на така постановения отказ, тъй като същият съдържа единствено цитиране на законовата норма, както и допълнението, че документите не са легализирани по съответния ред. Видно е, че в оспорения отказ няма никакво словесно описание на това какво е установено и дали се касае за

документи с невярно съдържание или са декларирани неверни данни, доколкото законата разпоредба съдържа две различни хипотези, като няма разграничение между тях.

На основание т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22. 04. 2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г., липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяната на издадения административен акт.

В същото време, макар и да не се сочи, като мотив, очевидно отказа е повлиян от проверката извършена от ДАНС и Дирекция „Миграция“, тъй като е представено (стр. 26) писмо на ДАНС за изразено отрицателно становище.

Видно от това писмо, са депозирани семейни книжки, удостоверяващи семейните връзки на лицата, ката са налице основателни съмнения, че същите са документи с невярно съдържание. Освен това, представените документи не са легализирани по съответния ред, липсват нотариални заверки, а за част от документите е извършен превод от преводач, за които са налице основателни съмнения, че са с невярно съдържание. Това водело до обосновано предположение, че са представени документи с невярно съдържание и са декларирани неверни данни, с цел да се получи виза и последващо пребиваване в България.

Видно е обаче, че в случая самото писмо на ДАНС има фактически грешки, което поставя под съмнение достоверността на отразеното в него. Сочи се проверка по две заявления: 1. ВЕУ22000284 - Юсра Д., гражданка на С., родена на 05. 01. 1975 г. и 2. ВЕУ22000285 – М. А., сирийски гражданин, родена на 17. 04. 2003 г. Сочи се също така процедурата по събиране на семейството по молба на Х. А. А./ син на лицето под т. 1 и съпруг на лицето под т. 2/.

Видно е обаче от представеното (стр. 7) Решение № 800 / 21. 01. 2022 г. на зам. председателя на ДАБ, Х. А. А. е съпруг на Юсра Д. А. /лицето под т. 1/ и баща на навършилия пълнолетие М. А. /лицето под т. 2/, което изначално поставя под съмнение достоверността на събраните от ДАНС „данни“ за документи с невярно съдържание.

Единствения достоверен факт в случая е наличието на стабилен административен акт - Решение № 800 / 21. 01. 2022 г. на зам. председателя на ДАБ, с което се дава разрешение на Х. А. А. със съпругата Юсра Д. А., ненавършилите пълнолетие деца, както и пълнолетния М. А. Х..

Съгласно чл. 34, ал. 7 от ЗУБ, визи на членовете на семейството се издават след разрешението по ал. 2 и 4, от българските дипломатически или консулски представителства.

Видно от горепосочената разпоредба, издаването на виза, не е поставено под условие, а следва задължително да се издаде виза, след като компетентен орган, предоставящ международна закрила е преценил, че са налице предпоставките по закона, да се събере едно семейство.

В същото време, ако действително част от документите не са били заверени или легализирани, е следвало административния орган да укаже отстраняването на недостатъците, а не веднага да постановява отказ. По същият начин, в случай, че друго лице, а не посоченото в решението за събиране (съобразно доводите за пресичане на нелегалната миграция), се опита да премине границата на страната с неистински документи, задължение е на гранична полиция, да осуети това преминаване, а не голословно да се правят необосновани предположения.

По горните съображения обжалвания отказ е незаконосъобразен и следва да се

отмени. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, на основание чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на заявлението на жалбоподателя административният орган следва да извърши преценка на относимите факти и обстоятелства в контекста на приложението на ЗЧРБ и ЗУБ и разпоредбите им, съответстващи на посоченото от заявителя основание за издаване на виза и съобразно мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора, ответника дължи на жалбоподателя, направените по делото разноски, каквото искане обаче няма направено, поради което разноски не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Юсра Д., гражданка на С., родена на 05. 01. 1975 г., отказ за издаване на виза от 29. 07. 2022 г. по заявление ВЕУ22000284V от 21. 03. 2022 г. за виза вид „Д“ за Република България на И. И. – З. в Посолството на Република България в Б. - Л..

ИЗПРАЩА преписката на консулското длъжностно лице - З. в Посолството на Република България в Б. - Л., за ново произнасяне по искането за издаване на виза, съобразно мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: